

עמ"ת 7258/10/21 - אלאור לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 7258-10-21

תיק חיצוני: 483359/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

עוררים

נגד

משיבים

החלטה

אלאור לוי

מדינת ישראל

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות גידול ייצור והחזקת סמים מסוכנים; מדובר במי שבאמתחתו נתפסו כ- 61 שתילי קנבוס במשקל 7 ק"ג לערך.
2. בשלב מעצר הימים הומר מעצרו של העורר למעצר בית; ביום 11/8/20 נקבע כי מעצר הבית יעמוד על כנו עד תום ההליכים. בהמשך, תוך זמן קצר, הותר לעורר לצאת לעבוד.
3. ביום 17/11/20 הודה העורר בכתב אישום מתוקן; עניינו הופנה לשירות המבחן והוא שולב בהליכי טיפול.
4. ביום 14/12/20 הוגשה בקשה לעיון חוזר מטעם המשיבה, בה נטען כי העורר הפר את תנאי הערובה. כתוצאה מכך, הוחזר העורר למעצר בית מלא וחולטה ערובה בסך 2,500 ₪.
5. בינתיים התעכבו ההליכים בתיק העיקרי, עת שירות המבחן ביקש דחייה לשם בחינת המצב הטיפולי ביחס לעורר; המשך הדיון נקבע ליום 13/12/21.
6. העורר הגיש בקשה נוספת לעיון חוזר בה ביקש לבטל את תנאי מעצר הבית ולאפשר לו לצאת לעבוד; ביום 19/9 דחה בית המשפט קמא את הבקשה, אך ראה להקל בתנאי מעצר הבית בדמות פתיחת חלונות יומיים בליווי מפקח. על החלטה זו נסב הערר.
7. העורר טוען כי ההחלטה אינה מידתית; אליבא העורר מצוי הוא בתנאים מגבילים מזה תקופה, וההמתנה לגזר הדין גורמת לו עינוי קשה מגזר הדין שיוטל עליו.
8. העורר מטעים כי מדובר בתקופה לא מבוטלת, שנותנת בו אותיותיו.
9. לאחר ששמעתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.
10. אכן, שילוב נאשם במעגל עבודה הנו יעד ראוי, שהוכר לא אחת בפסיקה (למשל בש"פ 427/11 עמאר נ' מדינת ישראל); עם זאת, בנסיבות המקרה דן, לא בשלה השעה.
11. כידוע, תנאי מגבלות החירות המוטלים על נאשם, הקלתם, שינויים, בנויים במידה רבה על האמון שרוחש בית המשפט לנאשם.

12. ככל שהנאשם מקפיד בעמידה בתנאים הקפדה ממושכת יותר, כך החשש להישנות פעילות עבריינית מצדו בתקופת המעצר (ובכלל) פוחת, והנטיה להקל בתנאים גוברת; ראה לעניין זה בש"פ 8065/19 **שם טוב נ' מדינת ישראל**.
13. העמידה בתנאים המגבילים תבחן גם באספקלריה של טיב האישום (האם הוא מקים מסוכנות סטטוטורית, הפגיעה הציבורית, הרקע, וכן בתנאי מגבלות החירות החלים (תוך שברור כי ככל שהתנאים קלים יותר, פרק הזמן שיידרש להקלות ארוך יותר). ראה לעניין זה בש"פ 3221/19 **לואי עבד אל רחמן נ' מדינת ישראל**.
14. דיון מקיף בסוגייה זו, נערך לאחרונה בבש"פ 3864/21 **מועלם נ' מדינת ישראל**.
15. יישום המבחנים שם למקרה בפנינו יעלה, כי התוצאה אליה הגיע בית המשפט קמא מוצדקת. על כן דין הערר להידחות.
16. ראשית- כאן מדובר באישום המקים מסוכנות סטטוטורית, להבדיל מהמקרה שם (פסקה 10 להחלטה המפנה לשיקול זה).
17. שנית- שם פרק הזמן שצפוי ההליך העיקרי להימשך הנו ארוך (פסקה 11); כאן- מדובר בכחודשיים, כאשר הדחייה הנה לבקשת ההגנה, על מנת 'לקדם הליך שיקומי'; כאן המקום לציין כי אמנם הליך שיקומי שלעצמו הנו ראוי, אך העיכוב בקידומו רובץ לפתח הנאשם; על פי התסקיר בתיק, עד מאי 2021 (לרבות התסקיר במאי) סירב העורר להשתלב בהליך שיקומי; רק באוגוסט 2021 החלה הירתמות טיפולית; טרוניית העורר בדבר ההימשכות אפוא, מוטב היה לולא הועלתה.
18. שלישית- על פי תסקיר שירות המבחן, ביום 12/8/21 נמצאו שרידי שימוש בסמים בבדיקות העורר; בכל הכבוד- מי המואשם בעבירות סמים, מי אשר הוכרע דינו בנובמבר 2020 וממתין לגזר דינו, ראוי היה כי ירחק מסם. בדיקה זו מעלה קושייה של ממש בדבר הליכי שיקום, ויכולת מתן אמון בעורר.
19. רביעית- מדובר בעורר אשר **הפר בעבר תנאי מגבלות** החירות שהוטלו עליו (וזאת לאחר שניתן בו אמון!), וגם כאן נהג בו בית המשפט בכפפות משי, עת השיבו למעצר בית ולא מעצר של ממש; כפי שצוין לעיל, בהחלטות כב' בית המשפט העליון, **בניית אמון** אורכת זמן; דא עקא **שאובדן אמון** עלול להיעשות ברגע; מי אשר פגע באמון בית המשפט אל ילין כי הוא נדרש לבנות מחדש האמון בדם וביזע, ובפרק זמן לא מבוטל.
20. מטעמים אלו, סבורני כי בדין נהג בית המשפט קמא משלא ראה להיעתר למבוקש, אגב הקלת מה בתנאי העורר. ככל שיתמשך ההליך העיקרי, ניתן יהיה לשוב ולשקול.

ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ב, 11 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.